

Melodi: Mogens Jermiin Nissen - Tekst: Halfdan Rasmussen

Nu nejer blomsterne. Og geden bræger
vemodigt, mens den ber sin rosenkrans.
På Kongens Ny torv sidder Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmø ser
hr. Svensson op mod himlen fra den jord han
måske skal himle fra om tre kvarter.

Jeg ligger her, hvor natten dugger ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys der dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

Hvad ved vi om hinanden? Vesaas standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glori
på Nyhavns Don Juan og førstedanser
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Havnegatan
det sted i Malmø hvor hr. Svensson står.
Nu ligger han og mumler sgu og satan
med alle himlens stjerner i sit hår.

Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgir fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et kvarter.

Nu sover blomsterne. Og geden bræger.
Og holder mund. Og bræger ikke mer.

Jeg vender mig i sengen før jeg sover.
Så sover jeg og vender mig påny.
En fordvogn kører Svenssons kone over
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer hjem,
mens alle træer synger om skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

Fra Halfdan Rasmussens digtsamling 'Tosserier' bind 3, 1953.